

๑๗๗ จากบ้าน

สมัยยายเป็นเด็กอายุ ๑๐-๑๒ ขวบ มีอยู่วันหนึ่ง
พ่อยายกินเหล้าเมา พ่อเขาเป็นคนจน นอนใต้ถุน แม่เป็น
เศรษฐี นอนบนบ้านกับลูกอีก ๙ คน พ่อบ่นพึมพำ

แม่เลยว่พ่อว่า ไฉนกระจะออก

มันเป็นปมด้อยของพ่อที่จน

พ่อโกรธ และถามลูก ๆ ว่า ได้ยินไหมแม่เอ็งว่พ่อ

ลูกคนอื่นเจียบ แต่ยายไม่รู้เรื่อง เลยพูดออกไปว่

แม่เขาไม่ได้ว่พ่อหрок

พ่อยายเลยแข่งว่ ให้หุหนวก ๕๐๐ ซาติ

ยายกลัวจริง ๆ นะ

เมื่อวันทีพ่อตาย ยายออกไปดูทุ่งนา

พอลั้บมาเขาก็ว่ พ่อยายตายแล้ว

ลูกทุกคนได้ขอโหสิกรรม แต่ยายไม่ได้ขอ

ยายนึกแต่ว่ ยายต้องหุหนวกแน่

ยายคิดอย่างเดียวจะขอมาพ่อ
เรื่องอื่นยายไม่ได้คิดเลย
จนเมื่อยายได้ยินเรื่องหลวงพ่อวัดปากน้ำ
ยายก็ตั้งใจจัดแจงเรื่องทางบ้านเสร็จเรียบร้อย
ที่นาต่าง ๆ ได้กลับคืนมา
เมื่อบ้านร่มเย็น
ยายก็ออกจากบ้าน

๓ มิถุนายน ๒๕๒๔